

vastas rummal veli tött nāuga, "kōi imet
wai jō furu ni kallir omma lānu
imetiwa lāga weli - terwe nelimatti kōpit
ät aiuw wana enemis furu wihā iest eto
kui rummal weli jola neli matti om paanu,
jō piāme me kas puolrahawap, jō om,
kōitaja matti paama."

Kiid tapjwa na kōie oma neip- last
ärä, panniwa ilufo wanawil ja lätjiwa
liina miuima. Aga nii pia kuw na liina
tapeta wälle wōtjiwa ja miuwa kōjwa
wōiti na sinu ja panti terwes eastas wangi.
Telle aja olli rummal weli oja peremehes.

Kui lāga weli wimuta walla lasti, lätji
wa na niirettu kui wōimutis, olli kōiw ja kōissi
wa rumala weli kōliga järwe wisata, jellep
räft, et na timast kōitajaiswa.

Koluwa terwa wāk nū. Kōitjwa rumala
weli wōitijis ja lätjiwa terwa järwe wisana.
Ke wana olli wōiti et enäs julgempas tēt,
lätjiwa kōitj neipi wōtama. Sel ajal tulli
kōitjama wāk iūt karjamiis fuure karjaga.
Kui pia kuw rummal weli karjamehe helli

kuutj, nāwas lefiliakult laulu lōma. "kui karja
mier pōw kuutj, tulli kōti wāwa ja wēsi:
"Kāheo jiniw jō nūie wāw?" - "Jaiwa taja iile
kirjutajas!" wastas kōwawal rummal weli.
"Di last nimu!" nāwas karjamiis terwa kōlle
mar. "Kuiw ole jola wānawis - jellepōst kōlbas
jō jō amst mullē fūnfaminiis kui fülle. "Wōta
kōie enās ja last mullē nimu!" - "No iūt-
ta kōiw, wastas rummal weli, kōita kōti fuu
wallaja last mullē wälle nimu, jō wōit ja
julgeto Jaiwa terawil kōpitajas nimu."
Rummal karjamiis segi wāk nū. "Kui pia kui
karjamiis wōiti olli lānu ja wōiti fuu jälle
ilufo kinni wōiteti, wōitē rummal weli karja
ja lānt - kas kolu rummalant ligemast wōtja.

Kōitē tulliwa wāk lāga weli kōitj wälle
wōitiwa wōiti ja wisassiw järwe.

Wōitē jelle päälē tulli wāk rummal
weli fuu karjaga kōiw. Järwe weli imedufe
w ole euānep offa. Kōitijis päälē: "Kōit ja
jō karja jōit!" wastas kōwawal rummal weli.
"Järweft ais!" - "Wōi imet! Kas jō järweu
ni palla elajit om, et ja jelle lühimēp ajaga